

רעפ 16878-10-24 - יוסף אלבז נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 16878-10-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: יוסף אלבז
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 8948-04-24
מיום 18.9.2024 שניתן על ידי השופט העמית א'
סטולר

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 8948-04-24 מיום 18.9.2024 שניתן על ידי השופט העמית א' סטולר, במסגרתו נדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה מרכז ב-פ"ל 6606-05-21 מהימים 26.12.2023 ו-26.3.2024 שניתן על ידי השופטת ש' שפר.

1. בתמציתית יתואר כי נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות לפי סעיף 62(3) בשילוב עם סעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. זאת, לאחר שבבדיקת שתי של המבקש נמצאו ממצאים המעידים על שימוש בסם מסוכן מסוג קוקאין.

בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו, וזאת בהתבסס על עדות מומחית מטעם המדינה אשר אישרה את ממצאי הבדיקה, ודחתה את טענת המבקש שלפיה יתכן שהממצאים הם תוצר של תרופות שהוא נוטל. המבקש הצהיר כי יביא מומחה מטעמו לביסוס טענתו, ואולם לאחר שההליך נדחה מספר פעמים לצורך זה, הודיע בשלב מסוים שאינו מתכנן להביא חוות דעת מטעמו.

לאחר הרשעתו, בית המשפט גזר על המבקש עונש של מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים ו-15 ימים, לצד ענישה נלווית.

2. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע כי למבקש ניתנה ההזדמנות להביא חוות דעת מומחה מטעמו, ואולם הוא לא ניצל אותה. כן, נקבע כי ערכאת הערעור אינה משמשת "כמקצה שיפורים" להליך קמא. למעלה מכך, צוין כי המבקש לא פירט מהו תוכן חוות הדעת ואם יש בה כדי לשנות מהתוצאה המשפטית. ביחס לחומרת העונש, נקבע כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה. מכאן הבקשה שלפניי.

3. המבקש סבור כי בית המשפט קמא שגה כשלא התיר לו להגיש חוות דעת מטעמו; עוד טוען המבקש כי נפלו פגמים בחוות הדעת מטעם המדינה, ומשכך הערכאות קמא שגו כשהסתמכו עליה. לבסוף, המבקש סבור כי העונש שהושת עליו אינו הולם את חומרת העבירה שבה הורשע.

4. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 1559/23 סטוקלוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (28.2.2023)). אין הבקשה שלפניי באה בגדרי מקרים חריגים אלו.

5. טענות המבקש ביחס לחוות דעת מטעמו, ולקשיים שנפלו לטענתו בחוות הדעת מטעם המדינה, נטועות כולן בעניינו הפרטני ואינן מצדיקות מתן רשות ערעור. בהקשר זה, בדן קבע בית המשפט קמא כי ערכאת הערעור אינה מהווה מקצה שיפורים לערכאה הדיונית, והדבר אמורים ביתר שאת כשמדובר בבקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 6659/23 דוראני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (13.9.2023)).

למעלה מן הצורך, יוער כי למבקש ניתנו מספר הזדמנויות להגיש את חוות הדעת האמורה לפני הערכאה הדיונית. אף במעמד הערעור, המבקש לא הבהיר מה תוכנה של חוות הדעת המבוקשת ואם יש בה כדי לשנות את תוצאת ההליך.

6. זאת ועוד, לא מצאתי כי עונשו של המבקש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה (ראו והשוו רע"פ 5002/23 גזאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (2023)), בפרט מאחר שאפשרות ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות נבחנה ואולם חוות דעת מטעם קצין מודיעין משטרתי קבעה כי ריצוי העונש בדרך זו מקים חשש לפגיעה בגופו או חייו של אדם, לרבות המבקש, ולא אפרט מטעמי צנעת הפרט. משכך, הבקשה אף אינה עולה לכדי עיוות דין.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ה (14 אוקטובר 2024).

יוסף אלרון
שופט